

GYŐRI LÁSZLÓ

A kilincs

*Lelógatja a szárnyait,
csőre a zárban, a kilincs.
Egyetlen mozdulatra nyit,
s tárul a világ, a lélek is.*

*Lebillenti a szárnyait,
egyszerre kívül és belül
csattantja rézsárgán, amint
egy-egy új kéz ránehezül.*

*Nyitogassátok szaporán!
Kezetek jobban fényezi,
mint a tisztító tudomány
titokzatos vegyszerei.*

*Sok vendég: több energia.
Csak jöjjetek egyszerre mind!
Micsoda tarka orgia!
Csapkod egyre a rézkilincs.*

*Sok vendég: nagyobb ragyogás.
Csak jöjjetek egyszerre mind!
Röpül az ajtó meg a ház,
ahogy csattog a rézkilincs.*

*Fölemelem a szárnyaim.
Fölemeli a szárnyait.
A zárkában elég a kín.
Suhogást hallok. Hogy röpít!*

Emlékoszlop

*A fél falu. De mennyi lélek?
A templomkerti kolera-
emlékoszlop fölirata
megmondaná, a régi véset,*

*hogy hány volt, aki elenyészett.
Elég annyi, hogy szinte a
fél falu (fél galaktika)
ért szörnyű, ámde hősi véget.*

*Hunyt csillagok, ifjak, vének
adódtak át az égi mélynek:
(fél falu) fél galaktika.*

*Hajtsd meg a kertben a térded
az előtt, akinek teérted
kellett (helyt adva) halnia.*